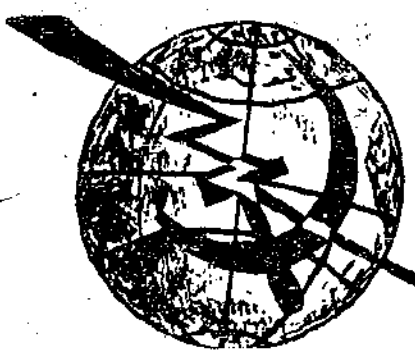

Δευτέρα 19 του Γεννάρη 1948

Υποστηρίξτε τον Έρανον του Κόκκινου Ένοήμου της Π.Ε.Ο.

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ΕΝΘΩΕΙΤΕ!

Δευτέρα 19 του Γεννάρη 1948.

ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Όλοφάνερα, το μόνο σύστημα που θάταν ικανό να λύσει το Έθνικό πρόβλημα, δηλ. της Δημιουργίας καταστάσεων που κάνουν δυνατή τη συνείπαρη και αδελφική συνεργασία διαφόρων λαών και φυλών, είναι το σύστημα της Σοβιετικής Κυβέρνησης, το σύστημα της δικτατορίας του προλεταριάτου.

ΣΤΑΛΙΝ

[Αν' το «Έθνικό Ζήτημα»]

Διευθύνεται από **ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ** Γεωργίου Χειμαριάδη Γράμματα-Ανταποκρίσεις Δευτέρα 19 του Γεννάρη 1948 Δευτέρα 19 του Γεννάρη 1948. Συνοδός Εσωτερικού: Χρονιάτικη 10/- Εξέλιξη 5/-

ΟΙ ΝΕΟΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟΙ ΑΣ ΠΑΡΟΥΝ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ

Υπέρ του ανταρτικού κινήματος της Ελλάδας έχουν ήδη αρχίσει να οργανώνονται οι εργαζόμενοι Γυναικείων, οι οργανώσεις των Μικροκαταστηματάρχων, το ΑΚΕΑ, οι Μεροφυλακές, οι ΕΑΚ, τα Λαϊκά Δημοτικά Συμβούλια, και εμείς οι Τροτκιστές με λίγα λόγια, ο εθνικός εργαζόμενος λαός της Κύπρου, έρχονται παρά το πλευρόν της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΩΝ.

Ενώπιον της κίνησης αυτής τάχθηκαν: Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος, ο βασιλικός ιατρός Θεμ. Δέρβης, ο εργοστασιαρχής κ. Πούλιος, ο μεγαλέμπορας κ. Απέλιος, οι άλλοι κεφαλαιοκράτες, τοκογλύφοι, οι άλλοι βέβηλοι που άνοιξαν το αίμα του Κυπριακού Προλεταριάτου.

Αυτοί οι κύριοι έχουν συνήθειες κι' άλλες μεγάλες, για την καταστολή του ανταρτικού κινήματος. Δυστυχώς μαζί με την εργατική παράταξη, που στρέφεται ενάντια στο κίνημα του Έλληνικού Λαού τάχθηκαν, και οι λίγοι παραρριζόμενοι Νεοσυντεχνιακοί εργάτες, οι εργάτες αυτοί αντι να τάχθουν με τους συναδέλφους των παλαιότερων τεχνικών και να αποτελέσουν ένα γραντιένιο μέτωπο πάλης ενάντια στο Καπιταλισμό, τάχθηκαν πλάι στους ταξικούς εχθρούς του Προλεταριάτου, Μακάριο, Πούλιο, Δέρβη, Απέλιο, και λοιπούς εμπνευστές του λαού, για να υποστηρίξουν τον Καπιταλιστικό Στρατό ενάντια στους Αντάρτες.

Πόσο δηλητηριασμένοι είναι οι άνθρωποι αυτοί για να μη μπορούν να ξεχωρίσουν ποιο είναι ο ταξικός τους εχθρός! Και τάσσονται με τους Κυπριαούς Κεφαλαιοκράτες για να πελαγίσουν τα ταξικά τους αδελφία. Οι Ελλογιμένοι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν γιατί οι Κεφαλαιοκράτες Κύπρου καταπολεμούν το κίνημα του Έλληνικού Λαού; Δεν καταλαβαίνουν πως το κίνημα αυτό το καταπολεμούν γιατί στρέφεται ενάντια στο Καπιταλισμό; Και δεν καταλαβαίνουν πως κάθε ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ Κίνημα είναι κατά φύσιν ενάντια στην Εργατική Τάξη. Τι γυρεύουν λοιπόν οι εργάτες αυτοί με τους μεγαλότατους ατόμους; Τι κοινά ύψηρα έχουν με τους; Οι άστοι είναι φυσικά να καταπολεμούν το Κομμουνισμό, ή το σοσιαλισμό, γιατί τα κινήματα αυτά στρέφονται ενάντια στη τάξη τους.

Αλλά αφύσικο και παράλογο για τους εργάτες (δεν είναι άστοχο ή δεισιπρία) να χτυκούν την ίδια τους τάξη, τάσσονται με τους εχθρούς του Προλεταριάτου. Η θέση αυτών των εργάτων είναι διπλά στους συναδέλφους τους, και ΟΧΙ δίπλα στους Μεγαλότατους ατόμους, εχθρούς του Προλεταριάτου. Οι Νεοσυντεχνιακοί πρέπει να το νιώσουν βαθιά μέσα στη ψυχή τους πως τα συμφέροντα του καπιταλισμού είναι τελείως αντίθετα με τα συμφέροντα των εργάτων.

Ο κόσμος γενικά είναι χωρισμένος σε δύο τάξεις την Αστική και την Εργατική τάξη, την τάξη των εμπνευστών και των εμπνευσμένων, ή την τάξη των εμπνευστών από τη μια, και την τάξη των εμπνευσμένων από τη άλλη. Η τάξη των εμπνευστών, παπάδες, εργοστασιαρχές, μεγαλέμπορους, τοκογλύφους, μαυραγορίτες, κτλ. Η άλλη τάξη που είναι και ο ίδιος κομμάτι της Νεοσυντεχνιακής εργάτη-αποτελείται από εργάτες, υπαλλήλους φτωχούς διανοούμενους βιοτέχνες, και γενικά από κάθε άνθρωπο που ζει με τα ίδια του χέρια ή με το μισό του.

ΣΥΝΟΨΗ για τους ΝΕΟΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟΥΣ, όπως και για κάθε προλετάριο, και κάθε εργαζόμενο άνθρωπο του λαού, ένα πρέπει να είναι:

ΜΑΚΡΥΑ! ΚΑΙ ΟΥΤΕ ΠΕΝΤΑΡΑ στο ΑΝΤΙΑΝΤΑΡΤΙΚΟ Έρανο των Καπιταλιστών, των ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΦΑΝΑΤΙΚΑ τον Έρανο της ΠΕΟ για το ΑΝΤΑΡΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ!!

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΕΝΣΗΜΟ

Μαζί με την αγροτική, σπονδυλική στήλη του κυπριακού προλεταριάτου είναι οι Μεταλλωρύχοι. Για τους ανθρώπους, λοιπόν, που, απ' τα παιδικά τους χρόνια άγωνίζονται, και βγαίνουν από τα τριβάρια της γης το υλικό που, πρώτ' απ' όλα γίνεται χρήμα, το θεωρούμε γυναικίσια φλυαρία να ποούμε και μες τους κόμους άλλο παρα πένταμα των λεφτών είναι το να βάζει κάθε προλετάριο, όπως και κάθε προοδευτικός άνθρωπος, και απ' το υπέροχό του ακόμα, για υποστήριξη του θεμελιακού του κρίσιμου αγώνα που διεξάγουν ενάντια στην άγροταλη εργοδοσία τους.
Καλαθούναι—ή μάλλον είμαστε βέβαια πως κι' ο τελευταίος σύντροφός μας θα προσφέρει και θα πρωτοστατήσει στον Έρανο του Κόκκινου Ένοήμου της ΠΕΟ, «έλπίζουμε πως αν φτάσουμε ο' άπρηλα θα πάει στον προορισμό ή αν όχι θα σταθεί σημαντική αμοδός στο άνεμο συντεχνιακό ταμείο τους.»

ΠΙΣΤΙΣ & ΠΑΤΡΙΣ

Τελευταία γίνεται έκκληση για την περιβαλψή κάποιου αναπήρου Ιερολογίτη...
Μά καλά τί συμβαίνει; Πού είναι η μητέρα «Πατρίς»; Γιατί δεν βοηθάει το αναπήρο «τέκνο»; της; Όσο ήταν καλά ο καμμένος ο Ιερολογίτης πολέμησε υπέρ Πίστες και Πατρίς. Τώρα είναι άρωτος γιατί δεν τον βοηθάει η «Πίστις και Πατρίς»; Καθ' όσον Ιερολογίτη Πίστες και Πατρίς είναι η εθνική Τράπεζα της Ελλάδας. Για αυτόν πολέμησε. «Η Τράπεζα αυτή υπάρχει. Η Έδρα της είναι στην Αθήνα. Χρήματα έχει άφθονα. Γράψε της να σου στείλει. Απ' την απάντηση που θα

ΟΙ ΑΛΑΘΑΣΤΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΤΡΟΤΚΣΥ

Η νομισματική μεταρρύθμιση στη Ρωσία ρίχνει Χαμηλότερα το επίπεδο ζωής των μαζών

Το 1936 ο Τρότσκι, βλέποντας το Στάλιν και την κλίκα του να έγκυρταλείπουν δόλοτα την επαναστατική ιδέα και το Παγκόσμιο Προλεταριάτο και να κλείνεται έρμητικά μέσα στα στενά όρια του Ρωσικού κράτους για να εγκαθιδρύσουν εκεί τον «Σοσιαλισμό» σύμφωνα με τη Σταλινική αντιμαρξιστική θεωρία περί της δυνατότητας της εγκαθίδρυσης «Σοσιαλισμού» σε μία μόνη χώρα, έγραψε κάθε έλπιδα ότι οι άνθρωποι αυτοί θα μπορούσαν ποτέ να λθουν στο σωστό δρόμο και έγραψε το μνημώδικο έργο του ή «Προδομένη Επανάσταση».

Στο έργο αυτό ο Τρότσκι έχοντας υπ' όψη την ανεπιτυχία, άσυνεπεί, άλοπρόσδεη και άντεπαναστατική πολιτική γραμμή της γραφειοκρατίας έφτασε στο συμπέρασμα πως ή Ρωσία δεν μπορούσε παρά μία μέρα να αναγκαστεί απ' τις συνθήκες να διαθέσει άστικές μεθόδους οικονομίας. Δεν πέρασαν παρά 12 χρόνια και οι προβλέψεις του Τρότσκι βγήκαν πέρα για πέρα αληθινές.

Η Ρωσία πράγματι κατέφυγε σε άστικές μεθόδους οικονομίας για να μπορέσει να σωθεί από

πάρεις κι' απ' το συμπέρασμα που θα βγάλεις, θα μάθεις πια και τη σημασία της φράσης «Πίστις και Πατρίς.»

ΘΑ ΤΟ ΠΑΘΟΥΝ

«Αυτό εξ' τριτάτου από την Κυβέρνηση» τούτη είναι ή πρόχειρη κι' άστερευτή δικαιολογία του Δημάρχου και Δημοτικού Συμβούλου της πρωτεύουσας για το μήνισμο των προαστείων στα δημοτικά όρια.
Λοιπόν μ' έλο που ξέρουμε πως βαρύνει το κέφι του Κυρίαρχου πάνω σε τούτα βασικά ζητήματα, έντονοίς έμετις άλλοι βρισμούμε από πολιτική άποψη—την πικρήν αλήθεια:

«Ο συναγωνιστής» και «συνδοιπόρος» κύριος Ιωάννης Κληρίδης και Σία, υιοθέτησαν το έδαφος να τρέμει κάτω από τα πόδια τους (που είναι οι προεκλογικοί λαγοί με τα πετραχήλια που έταξαι στο Λαουτικό...), άν, κατά άπάχησαν τελευταία—σά ναυαγοί—άπό τη σανίδα του ΕΑΣ, αναβάλλουν από χρόνο σε χρόνο κι' από μέρα σε μέρα το μάσιμον των προαστείων—των ΑΡΙΣΤΕΡΩΝ προαστείων, για να εξαγκράσουν όσο μπορούν το μοιραίο... Έμεις, όμως, τους λέμε πως αν την οστάτη στιγμή, δέν τα μπαλώσει—δέν να κάνει μούσκεμα το ΑΚΕΑ, θα το πάθουν έκείνο που φοβούνται και στον ύπνο και στο ξύπνιο τους.

τη οικονομική χρεωκοπία: «Ο Τηλέγραφος μας μετέδωσε μια είδηση που σύμφωνα με αυτή ή Ρωσία είχε καταφύγει στον πληθωρισμό και πως τώρα προσπαθεί να άποσύρει το πλεονάζον παλιό χαρτονόμισμα απ' την κυκλοφορία άναλλάσσοντας το με καινούριο τέτοιο, και καταφεύγοντας σε νέο έσωτερικό δάνειο!! Θά έξορουν οι άναγνώστες τι πάει να πεί πληθωρισμός. Είναι ένα άπεγνωσμένο μέτρο που καταφεύγουν οι άστικές Κυβερνήσεις για να σωθούν απ' τη χρεωκοπία καταληστεύοντας τις μάζες. Γιατί ο πληθωρισμός συναλλάγματος σημαίνει ύψωση τιμαρίθμου και πτώση του επιπέδου της ζωής του λαού.

Το επίσημο άνακοινωθέν που εκδόθηκε στη Μόσχα στις 14.12.1947, έπισημοποίησε το νομισματικό κράχ που πρό έβρομάδων είχε μεταδοθεί άπό το ραδιόφωνο και τον τύπο και διέψευσε ή Μόσχα. Έκατομμύρια αγρότες που έπωφελομένον των έλλείψεων του πολεμου και παραδειγματισμένοι άπό τους προνομίους είχαν κατορθώσει να ξεπερίεψον κάποισα ρούμπλια, κλέβοντας ξετοίματα ενώ οι προνομιούχοι είδοσημένοι έκαίρας έξαργύρωναν όλα τα άποθέματά τους σε μετρητά.

Για τους εργάτες φυσικά δέν γίνεται λόγος, για τί ούτε περισεμματα έχουν ούτε άποταμείσεις.

«Ας ρίξουμε μία ματιά στο άνακοινωθέν.

Σάν εισαγωγή έχει ότι τελευταία παρατηρήθηκε ότι οι τιμές των τροφίμων και των βιομηχανικών ειδών έτραπήσαν ισόσημους, πρώττα που έβριζε την άγοραστική άξια του ρουμπλιού γιατί όμως; Δέν έξηγητ'. «Αν ληφθεί υπ' όψη ότι τα τρόφιμα και τα βιομηχανικά προϊόντα είναι ίσοχρηστά το κράτος, αυτό σημαίνει ότι το ίδιο το κράτος που έδιδει το ρούμπλι, τριπλασίασε τις τιμές τροφίμων και βιομηχανικών ειδών για να μπορεί να φέρει ίσοζύγιο στο παθητικό πληρωμών.

Ο φαλλος όμως αυτός κύκλος άρκετά επικίνδυνος να συνεχιστεί, ώφέλοσε άπό την άλλη τους αγρότες, που διαθέτουν τα προϊόντα τους στην έλευθερή άγορά άκριβότερα. Και το άνακοινωθέν, συνεχίζοντας κάνει λίγη ιστορία για να «έξηγησει» άν φυσικό μετά από κά-

τά πράγματα που άνέβηκαν 300% τον τελευταίο χρόνο; Σιωπή. Φυσικά όλα τα παραπάνω πλαίσια άνοηται με άφθονη προπαγάνδα για πάταξη της κερδοσκοπίας και της μαύρης άγοράς κλπ, κλπ.

Ταυτόχρονα με τα παραπάνω το ύπουργείο του έμπορείου άνακοίνωσε ότι ή χώρα διαίρειται σε τρεις ζώνες και οι τιμές των τροφίμων και το ύψος του θά διαφέρουν σε κάθε ζώνη, όπως και θά διαφέρουν μεταξύ άγροτικών και άστικών κέντρων. Και μαθαίνουμε παρεμπιπτόντως ότι το στατιστικό ψωμί θά έχει άπό 6.80 ως 7.80 το κοιλό, ή βότκα 60 ρούβλια και τα παπούτσια 260 στις πόλες και 288 στα χωριά (ένεκα τα μεταφορικά άσφαλώς). Και ή «Πράβδα» κλείνει το χορδ λέγοντας: «Η νομισματική μεταρρύθμιση και ή κατάργηση των δελτίων είναι μέτρο που στρέφεται κατά των κερδοσκόπων, που έχουν έξασφαλίσει μεγάλα χρηματικά ποσά και τα κρατούν στα χρηματοκιβώτιά τους» (μπής).

Τι να πρωτοσχολιάσει κανείς άπό τα παραπάνω; Τη μεγάλη κυνικότητα των έμπνευστών αυτής της κατάστασης, ή το κατάντημα στο όποιο έβρισαν το Ρωσικό Προλεταριάτο ύστερα από τα 30 χρόνια της επανάστασης, που ξέφυγε άπό τα χέρια του;

Για κείνους που τυχόν θά έχουν την άφέλεια να πιστέψουν τη σταλινική προπαγάνδα για βελτίωση κλπ, δέν έχουν παρά να τους παραλληλίσουμε να έξηξ στο μυαλό τους για να καταλάβουν σε τί επίπεδα βρίσκονται σήμερα οι Ρώσοι εργάτες, 6,80 ρούμπλια για ένα κιλό ψωμί μας κάνουν 9 ή άκα δηλαδή ή τιμή του ψωμιού σε ίδιες έλληνικές προπολεμικές δραχμές. Το ίδιο ίσχύει και για τα παπούτσια. Ένα ζευγάρι δεύτερης κατοχυρίας είχαν 260—280 δρ. Ο μέσος Ρώσος εργάτης παίρνει σήμερα 600 ρούμπλια, άγοράζει δηλαδή 67 ψωμί ή δύο ζευγάρια και 1/4 παπούτσια. Ο μέσος Έλληνας εργάτης κάτω άπό την έμετάλλευση του μισοαποικιακού κράτους έπαιρνε 2,200 δρ. που αντίστοιχοσαν σε 250 ψωμιά και 9 ζευγάρια παπούτσια. Αν κάνουμε σύγκριση και με τις σημερινές τιμές και πάρου με βάση τα πολύ πιο έπισημένα μεροκάματα πάλι ή διαφορά είναι μεγάλη, πράγμα που δείχνει ότι ή ζωή του Ρώσου εργάτη είναι καλύτερη και άπό αυτή του έθλια άμοι βόμηνου Έλληνα συναδέλφου του. Δέν κάνουμε σύγκριση με Έυρωπαϊούς ή Άμερικανούς εργάτες (Συνέχεια στη Β', Σελίδα)

ΛΕΩΝ ΤΡΟΤΣΚΥ 1879-1940

ΤΡΟΤΣΚΙΣΜΟΣ--ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΣ

(Το άρθρο αυτό πρέπει να διαβαστεί από όλους τους εργάτες, διανοούμενους και γενικά από όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους. Δεν πρέπει να μείνει εργάτης που να μη το διαβάσει.)

Του συντρόφου Γ. ΟΝΗΣΙΛΟΥ

Η Συνεισφορά του Τρότσκι στον αγώνα για το

Σοσιαλισμό :

Η Συνεισφορά του Λέοντα Τρότσκι στον αγώνα για το Σοσιαλισμό είναι τόσο έχρηστα και πολύπλευρη όσο ποτέ άλλοτε. Η θεωρητική του συνεισφορά στην πολιτική σκέψη, η εμπραχτική συμμετοχή του στην ανάπτυξη του Ρωσικού εργατικού κινήματος και της Ρωσικής επανάστασης, ο ρόλος του στην ίδρυση της Κομμουνιστικής Διεθνούς, και τέλος ο αγώνας του ενάντια στη Θερμίδωριανή και Βοναπαρτιστική αντίδραση, και γενικά το έργο και η ζωή του Τρότσκι, το δίδουν στο ίδιο επίπεδο με τους δασκάλους του Μάρξ και Έγκελς και με το μεγάλο σύγχρονο Λένιν.

Η πρώτη και μεγάλη συνεισφορά του Τρότσκι ήταν στον τομέα της θεωρίας. Στα πρώτα χρόνια του τρωτικού αγώνα ανέπτυξε την ιδέα της «διαρκούς επανάστασης». Η σπουδαία αυτή θεωρητική συνεισφορά που επεκράτησε σαν πολιτική θεωρία στον αγώνα για

(Συνέχεια από τη Α'. Σελίδα) γιατί τότε οι αποστάσεις θα είναι αφάνταστες. Αν σκεφθεί κανείς ότι σε μια χώρα με κρατικοποιημένα όλα τα μέσα παραγωγής με αναγκαστικό καθορισμό των τιμών των αγροτικών προϊόντων από το ίδιο το κράτος που έχει το έμπορικό μονοπώλιο των πάντων, έχτος ελαχίστων αγροτικών μικροπερισευμάτων που διαφεύγουν τόν κρατικό έλεγχο, αντιλαμβάνεται το μέγεθος της ληστείας που γίνεται σε βάρος του ρωσικού λαού.

Θα είμαστε συμφωνοί με ένα τέτοιο μέτρο στην αρχή της επανάστασης για να ακυρωθούν τα κεφαλαιοκρατικά χρήματα, όπως και έγινε τότε στη Ρωσία με τον εξανεισισμό του τσαρικού ρουμπλίου. Όταν όμως η χώρα μπαίνει στο δρόμο της σοσιαλιστικής οργάνωσης μια κρίση οικονομική, νομισματική κλπ. είναι κάτι απαράδεχτο. Η αλλοίως δειχνει ότι υπάρχει κάτι σαπίο και το σαπίο είναι ότι η χώρα με το σταλινοβίμο έπικεφαλής ξέστριψε από το δρόμο της σοσιαλιστικής οργάνωσης, μπήκε σε ένα δρόμο που δεν διαφέρει καθόλου από τον κεφαλαιοκρατικό τρόπο οργάνωσης και κατά συνέπεια δεν μπορεί να αποφέρει τις συνέπειες που προκύπτουν απ' αυτό.

Αυτή είναι με λίγα και απλά λόγια η σημερινή κατάσταση στη χώρα του σταλινικού σοσιαλισμού, που μπαίνει κατά τα λεγόμενα του Στάλιν στον κομμουνισμό, και αυτή είναι η «βελτίωση» που έγινε και μετά τη νομισματική «μεταρρύθμιση» - ληστεία.

Το Σοσιαλισμό απ' την εποχή της πρώτης Ρωσικής επανάστασης του 1905 συνοψίστηκε απ' το συγγραφέα της με τα ακόλουθα λόγια: «Άμεσο καθήκον της Ρωσικής επανάστασης είναι η άστική επανάσταση. Άλλα η Ρωσική άστική τάξη είναι αντεπαναστατική. Γι' αυτό η νίκη της επανάστασης είναι δυνατή μονάχα σε νίκη του Προλεταριάτου. Άλλα το νικηφόρο Προλεταριάτο δεν πρέπει να σταματήσει στο πρόγραμμα της άστικής δημοκρατίας, αλλά να προχωρήσει προς το πρόγραμμα του Σοσιαλισμού. Η Ρωσική επανάσταση είναι το πρώτο στάδιο της Παγκόσμιας Σοσιαλιστικής Επανάστασης.»

Αυτή είναι η θεωρία της διαρκούς επανάστασης που διέτυπωσε ο Τρότσκι το 1905 και από τότε όφισται η κριτική των Σταλινικών που την ονομάζουν «Τροτσκισμό». Κατ' ακρίβεια, αυτό είναι μονάχα ένα μέρος αυτής της θεωρίας. Το άλλο μέρος, που είναι ιδιαίτερα επίκαιρο τώρα, έχει ως εξής:

«Οι τρωινές παραγωγικές δυνάμεις έχουν προ πολλού ξεπεράσει τα εθνικά σύνορα. Μια σοσιαλιστική κοινωνία δεν είναι κατορθωτή μέσα στα στενά εθνικά σύνορα. Όσοιδήποτε σημαντικές κι είναι οι οικονομικές επιτυχίες ενός απομονωμένου εργατικού κράτους. Το πρόγραμμα του Σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα είναι μια μικροαστική ουτοπία. Μονάχα μια Ευρωπαϊκή και έπειτα μια Παγκόσμια Κομμουνιστική Δημοκρατία μπορεί να γίνει η πραγματική παλαιστρα για μια άρμονική Σοσιαλιστική Κοινωνία.»

Υστερα απ' την έπιστροφή τους στη Ρωσία από την εξορία, μετά τη Φεβρουαριανή επανάσταση, ο Τρότσκι και ο Λένιν εργάστηκαν άρμοτικότερα μαζί μέχρι το θάνατό του Λένιν. Ολόκληρος-ό Παγκόσμιος Τύπος και όλοι οι πολιτικοί συγγραφείς της εποχής εκείνης σπανίως ανέφεραν τους μεγάλους αρχηγούς της επανάστασης χωριστά. Τους ανέφεραν με το όνομα «Οι αρχηγοί της Επανάστασης». Πριν της απόδοσης του Στάλιν στην εξουσία απολύτως κανένας δεν διανοήθη ποτέ να αρνηθεί το ρόλο του Τρότσκι σε συνεργασία με το Λένιν στη Ρωσική επανάσταση. Έάν ο Τρότσκι διαφωνούσε με το Λένιν, η οι ιδέες του Τρότσκι ήταν λαθήμενες και επικίνδυνες, όπως διατείνονται οι ψευδοδολογοί Σταλινικοί, τότε εύκολο θάταν για τον πανίσχυρο Λένιν να πείσει τον Τρότσκι απ' το σπίτι και να τον απομακρύνει απ' την Κυβέρνηση των Σοβιέτ. Μήτε ο Μάρξ μήτε ο Έγκελς, οι μεγάλοι αυτοί δασκάλοι του Κομμουνισμού διανοήθησαν ή φαντάστησαν ποτέ την δυνατότητα της έγκαθίδρυσης σοσιαλιστικής κοινωνίας μέσα στα στενά εθνικά όρια, ενός κράτους.

Τέτοια άνοητη ιδέα ποτέ δεν πέρασε από το νοῦ τους. Στο περίφημο Κομμουνιστικό μανιφέστο ο Μάρξ και Έγκελς οργματίζοντας μια παγκόσμια σοσιαλιστική κοινωνία, γι' αυτό και απευθύνουν την περιφημη έγκληση «Εργάτες όλου του κόσμου ενωθείτε». Όταν έγραφαν τα λόγια αυτά δεν έννοοσαν βέβαια, τους εργάτες ενός μονάχα έθνους, αλλά όλους τους εργάτες του κόσμου ανεξάρτητα από φυλή ή έθνότητα.

Όπως είπαμε και πιο πάνω ενόσω ζούσε ο Λένιν κανένας δεν τόλμησε ούτε και να διανοηθεί καν, να ρίξει την αντιμαρξιστική άνοητη και ουτοπιστική θεωρία του «Σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα !!!» Μονάχα μετά το θάνατο του Λένιν ο Στάλιν διαφωνώντας με τον Τρότσκι και γενικά με όλους τους παλιούς Μπολσεβίκους ηγέτες της επανάστασης, και αφού τους απομάκρυνε απ' την εξουσία, και μερικούς έδολοφόνησε και άλλους εξόρισε, έβριψε την αντιμαρξιστική ιδέα της έγκαθίδρυσης του Σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα, θεωρία που έγινε η αιτία σειράς λαθών και ήττων του Παγκόσμιου Προλεταριάτου, και παρολίγο της καταστροφής κι αυτού του Σοβιετικού κράτους.

Ενάντια στη θεωρία του Στάλιν ο Τρότσκι αντίταξε τη θεωρία της «διαρκούς επανάστασης» δηλαδή διαρκή και αδιάλαχτη επαναστατική πάλη τού Παγκόσμιου Προλεταριάτου ενάντια στον Καπιταλισμό Ίσαμε την τελική επικράτηση του Προλεταριάτου. Σύμφωνα με τη θεωρία αυτή μια Διεθνή οργάνωση θα υπαδαύλιζε διαρκώς την επαναστατική φλόγα σε όλες τις χώρες και θα υποβοηθούσε τα επαναστατικά κινήματα με όλα τα δυνατά μέσα.

Ο Στάλιν ακολουθώντας το λαθησμένο δρόμο του βρέθηκε πρώτα από όλα στην ανάγκη να συνάψει δάνεια απ' τα Ίμπεριαλιστικά κράτη για να βάλει σε εφαρμογή τα έξοφρηνικά σχέδιά του για την έγκαθίδρυση «Σοσιαλισμού σε μια μόνη χώρα». Για να συνάψει αυτά τα δάνεια υποχρεώθηκε από τα Ίμπεριαλιστικά κράτη να διακόψει κάθε δεσμό και κάθε βοήθεια προς τα διάφορα Κομμουνιστικά κόμματα και να τα έγκαταλείψει στη τύχη τους. Η έγκατάλειψη των Κομμουνιστικών κομμάτων από μέρος της Σταλινικής γραφειοκρατικής κλίσης, έδωσε την ευκαιρία στο διεθνικά οργανωμένο μονοπώλιο και χρηματιστικό καπιταλισμό να χτυπήσει το ένα κάτόπι του άλλου όλα τα επικίνδυνα γι' αυτόν επαναστατικά κινήματα, κάτω από τα άδιδάφορα και άπαθη βλέμματα των Σταλινικών γραφειοκρατών που στο διάστημα αυτό δεν έκαναν τίποτε άλλο πα να παζαρεύουν με τα καπιταλιστικά κράτη για τη σύναψη δανείων, έμπορι-

κών συμφώνων, διπλωματικών σχέσεων, κτλ, πράγματα που τους ήσαν πια απαραίτητα για την έχτηση των διαφόρων σχεδίων.

Πριν να σφετεριστεί την αρχή ο Στάλιν, ο Τρότσκι κατείχε διαδοχικά τα ακόλουθα αξιώματα: Έπίτροπος των έξωτερικών, επίτροπος του πολέμου, (ίδρυτης και Αρχιστρατήγος του Κόκκινου Στρατού) και επίτροπος της συγκοινωνίας. Υπό την τελευταία αυτή ιδιότητα ο Τρότσκι έκανε την πρώτη απόπειρα να εισαγάγει ένα μακροχρόνιο σχέδιο Σοβιετικής οικονομίας με το «Διάταγμα αριθμ. 1042», που ήταν το πρώτο από μια σειρά μέτρων που πέτυχαν να αποκαταστήσουν σε ένα μεγάλο βαθμό την τάξη σε ένα χαώδικο σύστημα συγκοινωνίας.

Ο καλύτερος ρόλος του Τρότσκι ήταν χωρίς άλλο η δημιουργία του Κόκκινου Στρατού και η ηγεσία του στα χρόνια του έμφυλου πολέμου. Ο Λένιν έπαινεσε πολύ τις επιτυχίες του Τρότσκι, λέγοντας στον Μάρξ Γκόρκου: «Δείξε μου άλλον άνθρωπο που θα μπορούσε σε ένα χρόνο να οργανώσει ένα πρότυπο στρατό και να κερδίσει την έχτιμη των στρατιωτικών ειδικών.»

Παρόλα τα βάρη της διοίκησης που έφεταν στους ώμους του Τρότσκι στα πρώτα χρόνια της Σοβιετικής Κυβέρνησης αυτή έπαιξε ένα πρωτεύοντα ρόλο στη πολιτική δράση τού Μπολσεβίκου κόμματος και της Κομμουνιστικής Διεθνούς, ως γεγονός αυτός συντέταξε τις σπουδαιότερες έκθέσεις και άλλα σοβαρά έγγραφα που υποβλήθησαν από τα τέσσερα πρώτα συνέδρια της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡ. ΣΤΡΑΤΟΥ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΒΛΑΣΤΟΙ

Του σκλάβου η όργη έχει ξεχειλίσει τις πολιτείες και τα χωριά, κι απ' ώρα σ' ώρα θ' αντηχήσει παιάνας για μας Λεφτεργιά!

Του νέου άντάρτη το μαχαίρι, η όργη του νέου αγωνιστή λυγούν του βαρβάρου το χέρι, του αφάχτη-έμπρός-και του ληστή!

Είμαστε νέοι αντιφασίστες θεμελιωτές της νέας γενιάς, έδδικητές μαζί και χτίστες της Λεφτεργιάς και της δουλειάς!

Η νέα γενιά περνάει, προστάζει γεμάτη αγάπη, φως, νουή. Σκλάβοι του Αίμου, σάς φωνάζει κοντά της για μια νέα ζωή!

Κοντά της μόνο αγάπη, Ειρήνη χαρά, τραγούδι, φως, ζωή. Η νέα γενιά περνάει, προστάζει κι' ανθίζουνε νέοι βλαστοί!

ΑΚΟΜΑ ΕΝΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ

ΣΙΩΦΕΡΗΔΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ!

Ούτε ένας άπεργοςάστης Σιωφέρης!

Όπως και σε τόσες άλλες περιπτώσεις, παρουσιάστηκε και πάλι και νέο δείγμα «πολιτισμού» και «ισορρογής» από μέρος των «άνωτέρων» προς τους εργάτες των: Ο αξιωματικός της 471 κουμπανίας της Άθλασσας, απέλυσε δυο σωφέρηδες χωρίς καμία δικαιολογία. Και οι δύο γει ούν οργανωμένοι, δεν σταυρώσανε τα χέρια τους μπροστά στο «μοιραίο» των συντρόφων τους, με κατεβήκανε κι, αυτοί σε άπεργία σ' ένδειξη άλληλεγυγής, άψηφώνιας τις έκφοβιστικές φοβέρες και τους πράχτορες και απισούνους του αξιωματικού, που τους είπε όρθα-κοφτά πως αν δεν γυρίσουν άμεσα στη δουλειά τους θα τους αντικαταστήσει χω-

ρίς διαταγμό. Κι' όμως είναι τόσον άπλές και λογικές οι στοιχιώδεις άπαντήσεις τους! [1] Να προσληθθούν πίσω οι δυο διαγμένοι σύντροφοι τους. (2) Να σταματήσει το πρόσωπικό ταπεινωτικό συμβόλαιο. (3) Να αναγνωριστεί το ύποβληθέν υπό της συντηρίας συμβόλαιο.

Αυτό το μικρό παράδειγμα και μόνο, που στάθηκεν δηλ. 125 όδηγοί δίπλα σε δυο συντρόφους τους που πιώχτηκαν με το έτσι θέλω των άφεντικών, είναι γερό μάθημα για τους άνοργάνωτους συνάδελφους, που τους διαλαλεί πως μονάχα ή συντηρία τους μπορεί να υπερκεράσει τη δουλειά τους, το ψωμί των παιδιών τους.

Συνάδελφοι! ή μόνη μας διέξοδος είναι ή ΟΡΓΑΝΩΣΗ μας ή μόνη μας έλπίδα να τσακίσουμε την τρομοκρατία είναι ή οργανωμένη δύναμη ή δική μας. Πρέπει όλοι οι εργάτες μεταφορών (χαμιδλίδες, σιωφέρηδες, γραφιάδες, κλπ.) να γραφτούμε όσο το δυνατό πιο σύντομα στη παλαιά συντηρία μας, που μπορεί να μετατραπεί σε Συντηρία Έργατών Μεταφορών.

Η προλεταριακή πείρα δυο αιώνων έχει άποδείξει και σ' αυτόν τον τομέα πως μόνο μαχητική συντηρία μπορεί ν' αντιπαρατάξει ενάντια στην τρομοκρατία της εργοδοσίας και την άγρια εξμετάλλευση της άστικής τάξης.

Λευκοσία, 14.1.48.

Κ. ΚΟΥΛΑΠΗΣ

Παλαιουσυντηριακός

Σιωφέρ.

Σημ. της Σύνταξης:

Επιτρέπεται το προσ. Έπιτροπών της εργοσίας και δι' άφορων ήμετέρων τερματίζεται ή άπεργία των σιωφέρηδων. Αί στρατιωτικά Άρχαι «Θά έξέτασαν τα παράπονα των σιωφέρηδων». Η δέ έπιτροπή παραιτήθη. της αξίωσης «περι άπαναπροσλήψεως των δυο παυθέντων όδηγών».

Λευκοσία 16.1.48.

Ο ΝΕΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ

Τιμαριθμικά μεροκάματα, κι' όχι και πλι δουλικά συμβόλαια.

Οι μεταλλωρύχοι-ή ραχοκοκκαλιά της εργατικής τάξης, όπως διακηρύτουμε και σ' άλλη μας στήλη-κατέβηκε και πάλι σύσσωμη, Τούρκοι και Έλληνες, σε νέο μαχητικό αγώνα, για την ίδια της την ύπαρξη, από τη περαμένη Τρίτη. Κάπου 200 μεταλλωρύχοι, κινητοποιούνται και πάλι-όπως και προπολεμικά άκόμα-ένάντια σε άχόρταγο κεφάλαιο που, έντας μάλιστα και ξένο, δεν έννοεί να δώσει μπουκιά παραπάνω από το λευκούλλαιο φαγοπότη που κάνει άπάντα στη ράχη του προλεταριάτου.

Το προλεταριάτο των μεταλλείων-όπως κι' ελόκληρο πδ άλλο τμήμα του-ύψισαται κι' αυτή τη φορά, όπως πάντα, κι' άπομέσα και από τα Ίδια του τα σπλάχνα, κι' άπέξω έπιθέσεις, που αγωνίζονται ύπουλα κι' άπεγνωσμένα να ύποσκάψουν τα θεμέλιά του. Είν' άποφασισμένοι, όμως, οι έλλοτες των μίνιων-ώρα, σκληραγωγημένοι από τα πεθήματα και τα μαθήματα του χτεςνού μαύρου παρελθέντος, να ΠΕΡΗΦΟΥΡΗΣΟΥΝ και με τη θυσία της ζωής τους άκόμα την πορεία του αγώνα τους, Ίσαμε τα νικηφόρα τέρμα του.

Σ' αυτή την πορεία και

σ' αυτή την περιφρούρηση, και σ' αυτόν το μαχητικό έπιπέδους αγώνα-έμεις οι ΤΡΟΤΣΚΙΣΤΕΣ κι' ή έφημερίδα μας ή «ΕΡΓΑΤΗΣ» είμαστε όλοφύχα στο πλευρό σας μεταλλωρύχοι-όπως και όλης της εργατικής μάζας, παρά τις σατανικές συκοφαντίες που μας πετούν οι ύπουλοι πολιτικοί μας αντίπαλοι και παγκόσμια και τομικά-και σ' γραμμή αγώνα αυτή και μόνο σας ύποδεικνύουμε να τραβήσετε: Μεταλλωρύχοι μόνο με τα ΤΙΜΑΡΙΣΜΙΚΑ μεροκάματα, -αυξανόμενα αυτόματα με την αύξηση του τιμαριθμικού δείχτη της ΠΕΟ και έχι τον άκατανόητο δείχτη της Κυβέρνησης, κι' όχι και πάλι με ΔΟΥΛΙΚΑ συμβόλαια θα φέρετε τον αγώνα σας σε νικηφόρο τέλος.

ΖΗΤΩ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ, σαν πρώτο στάδιο για σπάσιμο των δουλικών συμβολαίων με τους καπιταλιστές εργοδότες, και πρώτο σταθερό βήμα για τιμαριθμική προσαρμογή των μεροκαμάτων πείνας του κπαικού προλεταριάτου.

ΖΗΤΩ ή ΕΝΩΜΕΝΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ!

ΖΗΤΩ το ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

θ' μοναδικός μαχητικός καθοδηγητής και σύντροφος του προλεταριάτου σε κάθε αγώνα του.

ΓΙΑ ΤΟΝ "ΕΡΓΑΤΗ"

Προηγούμενες £ 5-7-0, από ομάδα Λάρνακας £ 20-0, Α. Ταχτακαλίτης - Λευκοσία £ 0-50, Γ. Δαλίτης Λάρνακα £ 0-60, από ομάδα Λευκοσίας £ 2-80, Ολλικών £ 10-6-0.

Υπεύθυνος: Γ. Χαμαρλίδης

Τύπος: Χρ. Γεωργίου, Ληός.